

[Povlsen.]

Forhandlinger indledet og ført til et godt Resultat.

Med disse Ord kan jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse, som det foreligger. Jeg tror, det vil blive meget vanskeligt at indføre Ændringer, som det ærede Medlem Hr. Samuelsen ønskede, paa dette Tidspunkt. Skønt jeg fuldt ud sympatiserer med den Tanke, det ærede Medlem fremsatte, tror jeg, det vil være klogest nu at vente paa den Kommission, som den højtærede Minister vil nedsætte, for at vi kan faa en endelig, god Ordning af dette Forhold.

Ministeren for Søfart og Fiskeri (Stæuning): Jeg takker for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet, og jeg kan til de ærede Medlemmer, der — jeg tror, det er alle — har udtalt sig om det sene Tidspunkt, Forslaget kommer paa, erklære mig enig med dem i deres Beklagelse. Det ærede Medlem Hr. Povlsen har naturligvis Ret i, at hvis det fra først af kun havde drejet sig om at forelægge en Gentagelse af Loven fra i Fjor, havde man ikke behøvet at vente til nu. Men det er netop, fordi jeg ikke har ønsket at forelægge Loven fra i Fjor, at det har varet saa længe, at Oplysninger har maattet indhentes og Forhandlinger har maattet føres, idet jeg fra første Færd, som jeg vist ogsaa allerede i Fjor gav Udtryk for, tænkte mig Muligheden af at kunne komme til i hvert Fald visse Udvidelser af det Omraade, paa hvilket Fiskeriet kan drives af andre Danske end dem, der bor paa Grønland.

Det har imidlertid ikke været muligt at komme igennem den store Sagkundskab, der er marcheret op mod disse Ønsker, og jeg tror, at det paa dette Tidspunkt vilde være endnu mere umuligt at tænke sig noget saadant gennemført. Jeg er derfor kommet til det Resultat, at naar man skal være ansvarlig for Styrelsen af et saadant Omraade, som her er Tale om, maa man i det mindste kende det for at kunne tale med om det og for at kunne gaa op imod de mulige Forsvar eller Angreb, der rettes paa det ene og det andet Omraade. Dette er jo ikke det eneste, der foreligger vedrørende Grønland, der er talrige Spørgsmaal, hvor der muligvis trænges til en Ændring.

Det er nok muligt, at det ærede Medlem Hr. Povlsen kan have Ret i at ønske et friere Syn paa disse Forhold. Jeg tror dog paa den anden Side, man maa erkende,

at Grønlands Styrelse har Pligt til at haandhæve den Lovgivning, som Rigsdagen har givet, og er der altsaa nogen, der skal rettes Behrejdelse mod, maa det være Rigsdagen, som indtil Dato i alt Fald ikke har ønsket at lukke Grønland op. Styrelsen har virkelig den Pligt at varetage Grønlændernes Interesser i Henseende til den gældende Lovgivning og afpasse deres Interesser efter de Interesser, som den danske Nation naturligt har i Grønland.

Til Trods for, at jeg kun har et ringe Kendskab eller direkte slet intet Kendskab til Landet, har jeg dog altid staaet paa det Standpunkt, at man ikke bør drive Koloni saaledes, som mange andre Nationer har gjort det, og at vi utvivlsomt har handlet smukt og forsvarligt ved den Omsorg, der har været vist overfor den lille grønlandske Befolkning, overfor hvilken det maa være Formaalet at medvirke til en Udvikling, der fører den frem til et saadant Stade, at den, om jeg saa maa sige, er moden til at modtage den Invasion, der maatte komme, naar man først lukkede op i større eller mindre Grad.

Men dette er jo store Problemer, som i og for sig ikke hører med til dette Lovforslags Behandling, men som ærede Medlemmer nu har ført Tanken hen paa. Det samme gælder de Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Povlsen nævnte, om Fredning af Søpattedyr og af Moskusoksen. Det er Spørgsmaal, vi har drøftet i det grønlandske Udvalg, som er under Behandling i den grønlandske Styrelse, og som vi maa se at komme til en Løsning af. Og det haaber jeg ogsaa skal lade sig gøre.

Det ærede Medlem Hr. Povlsen fremsatte ogsaa Tanken om at faa en Rigsdagsdelegation til Grønland i Aar. Det kunde jeg i og for sig ikke have noget imod, men jeg tror, det er et noget sent Tidspunkt at rejse dette Spørgsmaal paa, og at det maaske er lidt vanskeligt at imødekomme. Det har ikke foreligget før i dette Øjeblik, saa jeg har ikke haft Lejlighed til at tænke nærmere over, hvorvidt det lod sig gøre. Det er jo en lang Rejse og en besværlig Rejse, saa der skal dog visse Forberedelser til af forskellig Art. Jeg vil i hvert Fald i dette Øjeblik nærmest henstille, om man dog ikke hellere vilde tænke over det lidt endnu og saa eventuelt planlægge det noget bedre til et senere Tidspunkt. Grønland løber forhaabentlig ikke fra os i det kommende Aar; der bliver nok Lejlighed til at se Grønland for dem, der endnu ikke har gjort det.

Der er gjort Indvendinger mod, at